

Sygn. akt OS 6/2014

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: Anna Jakubowska-Rybczyńska
Tomasz Grabek – sprawozdawca
Jerzy Piskorski

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy z odwołania (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie

Przewodniczący:	Członkowie:
Anna Jakubowska-Rybczyńska	Tomasz Grabek Jerzy Piskorski

UZASADNIENIE

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) na postępowanie radcy prawnego (...), prowadzącej w ramach stosunku pracy obsługę prawną Zarządu Dróg Powiatowych w (...) z siedzibą w (...), w której skarżący zarzucił, że (...) „(...) obowiązki zawodowe spełnia przestępnie, (...) rażąco sprzecznie z zasadami etyki zawodowej i godności, jednocześnie łamiąc ślubowanie radcowskie”.

Według autora skargi radca prawny (...) powinna doradzić Powiatowi Lubelskiemu - Zarządowi Dróg Powiatowych w (...)z siedzibą

w (...) zaniechania nieprawidłowego i społecznie szkodliwego przebudowania drogi (...)-(...) w latach (...)-(...). Ponadto powinna doradzić realizację tej inwestycji w oparciu o pozwolenie na budowę, a nie tak jak to uczyniono w oparciu o zgłoszenie, przy czym „(...)jak wyrafinowany złoczyńca – potrafiła od 2007 r. stwierdzać w swoich pismach (...), iż zjazd do posesji ((...)) jak i cała droga są wykonane zgodnie z dokumentacją i prawem budowlanym”, a tym samym stała się „(...) głównym inspiratorem w grupie sprawców tego oszustwa”. Autor skargi konkluduje, że wykonanie inwestycji drogowej zostało przeplacone, a „(...) suma z tego przeplacenia jaka trafiła w ręce wykonawcy (...) niewątpliwie została podzielona w sposób gangsterski i jej część mogła trafić na konto liderów Powiatu (...). Nie wyłączając z tego gangu również i (...)”. W dalszej części zarzuty skargi dotyczą postępowania radcy prawnego (...) w związku ze sprawą z powództwa (...) przeciwko Powiatowi Lubelskiemu – (...) w Lublinie prowadzona w pierwszej instancji przed Sądem Rejonowym (...)-(...) w (...), sygn. akt II C (...). Zdaniem (...) w toku tej sprawy radca prawny (...) poświadczala nieprawdę, brała udział w podrabianiu dokumentów na potrzeby tego procesu i „uzależniła od siebie adwokata (...)” – pełnomocnika z urzędu (...), a uzależnienie to miało charakter „niewątpliwie korupcyjny”.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia (...) r., sygn. akt RD (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 i art. 305 § 1 K.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 637, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o radcach prawnych”.

Od postanowienia tego odwołanie wniósł (...), w którym wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia i wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu (...). Zdaniem skarżącego dokumenty znajdujące się w aktach sprawy w sposób ewidentny potwierdzają, że radca prawny (...) w (...) r. popełniła przestępstwo z art. 273 k.k. Natomiast w depozycji do stwierdzenia, że rzecznik dyscyplinarny nie jest uprawniony do merytorycznej oceny jakości obsługi prawnej świadczonej przez radcę prawnego, a zwłaszcza w sytuacji, gdy mocodawca radcy prawnego nie ma zarzutów do jego pracy,

skarżący wskazuje, iż jest to argument absurdalny, skoro Dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w (...) jest uwikłany w aferę gospodarczą.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ocenę zawartą w zaskarżonym postanowieniu, iż czyny przypisywane przez Pana (...) radcy prawnemu (...) nie zawierają znamion przewinień dyscyplinarnych.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski odpowiadają dyscyplinarnie po pierwsze za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego i po drugie za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

Natomiast, co istotne z treści skargi jak i z treści odwołania wynika jednoznacznie, że skarżący zarzuca (...) popełnienie różnego rodzaju przestępstw.

W aktach sprawy znajduje się również zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia (...) r. sporządzone przez (...), a skierowane do Prokuratury Rejonowej w (...).

Zasadą jest, że postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego (art. 67 ust. 1 zd. 1 ustawy o radcach prawnych).

Sąd Najwyższy uznał zaś, że w postępowaniu dyscyplinarnym niedopuszczalne jest formułowanie ocen odnoszących się do kwalifikacji czynu będącego przedmiotem postępowania dyscyplinarnego z punktu widzenia prawa karnego (stwierdzenia odpowiedzialności karnej), między innymi dlatego, że stoi temu na przeszkodzie konstytucyjna zasada domniemania niewinności (uchwała składu 7 sędziów z dnia 28 września 2006 r., sygn. akt I KZP 8/06, OSNKW 2006, nr 10, poz. 87).

Słusznie zatem zauważa zaskarżone postanowienie, że ze skargi nie wynika jakich przewinień dyscyplinarnych miałyby dopuścić się radca prawny (...), a w tym również w toku sprawy Sądu Rejonowego (...) w (...) II Wydział Cywilny, sygn. akt II C (...).

Z tych względów należało uznać, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia w części, w której zawiera wypowiedzi, dotyczące przedawnienia przewinień dyscyplinarnych ma charakter informacyjny i dalsze wypowiedzi na ten temat są zbędne, a zwłaszcza, że przewinienie dyscyplinarne nie zostało popełnione.

Mając na uwadze podniesione okoliczności oraz na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w związku z art. 437 § 1 K.p.k. orzeczono jak wyżej.

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Anna Jakubowska – Rybczyńska

Jerzy Piskorski

Tomasz Grabek